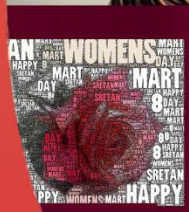

SMLV

SMLV

Vrouw
Solidariteit
vrouwenvereniging
onderdrukking, geweld
oorlog

SMLV

De conferentie en haar deelnemers beloofden hun steun aan het Iraanse volk voort te zetten. De conferentie deed ook een beroep op de westerse regeringen, met inbegrip van de Verenigde Staten, om hun vastberaden beleid te voeren ten aanzien van de heersende theocratie in Teheran. Het was de bedoeling dat dit de enige manier was om te voorkomen dat het regime chaos zou veroorzaken.
SMLV St voor Mensenrechten

SMLV

SMLV

Hoofdstuk IV:

Grote conferenties over de schending van de mensenrechten

In 2022 maakte het houden van conferenties deel uit van onze projecten voor het delen van informatie. Deze conferenties waren een plaats om mensenrechtenactivisten, wetgevers, advocaten en vertegenwoordigers en zelfs prominente wetenschappers uit te nodigen om het bloedbad en de georganiseerde schendingen van de mensenrechten in Iran te veroordelen.

In het kort waren de hoofdpunten van enkele van onze grote conferenties in 2022:

* De berechting van de daders van het bloedbad van 1988 voor genocide, misdaad tegen de menselijkheid en terrorisme was de titel van de conferentie in Parijs, waarin we een einde wilden maken aan de straffeloosheid voor misdaden tegen de menselijkheid in Iran. Deze bijeenkomst werd gehouden in aanwezigheid van politici en vertegenwoordigers van de Franse Nationale Vergadering.

Ook was er de introductie van het boek Iran's Call of Justice en een tentoonstelling van foto's, video's en beelden van het bloedbad van 1988.

* Op 8 maart werd ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag een conferentie gehouden over de situatie in Iran en Oekraïne, de schending van vrouwenrechten en het verzet van vrouwen tegen onderdrukking, geweld en oorlog.

Tijdens deze internationale conferentie kwamen tientallen vrouwelijke leiders, wetgevers en vrouwenrechtenactivisten uit de hele wereld en honderden Iraanse vrouwenactivisten persoonlijk en online bijeen.

De boodschap van de conferentie is dat "verandering in Iran noodzakelijk en onvermijdelijk is."

* De conferentie van 50 wetgevers van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten op de verjaardag van de revolutie tegen de monarchie in Iran riep op tot beëindiging van de onderdrukking

van vreedzame demonstraties in Iran en steunde een democratisch Iran gebaseerd op een republiek en de scheiding van religie en staat.

*** De conferentie voor de beëindiging van de straffeloosheid van de daders van het bloedbad van 1988 werd georganiseerd door het voormalige hoofd van de afdeling mensenrechten van de Verenigde Naties. De titel van deze conferentie was de grootste internationale oproep aan de Verenigde Naties in de geschiedenis door internationale deskundigen en de mensenrechtengemeenschap met betrekking tot de executie van politieke gevangenen en gedwongen verdwijningen in Iran.**

Onze ultieme opgave bij het houden van deze conferenties was om van elke dag een platform te maken voor de pleidooien van het gevangen volk van Iran, om de stem van het Iraanse volk overal te laten horen, ondanks de censuur en de repressie van de regering, en om hun de solidariteit van de wereld en de prominente personen van de wereld over te brengen, en om een brug te zijn voor een internationale solidariteit met het volk en de politieke en ideologische gevangenen in Iran voor vrijheid en mensenrechten.

Parijs: Stop met straffeloosheid voor misdaden tegen de menselijkheid in Iran

Verslag van de conferentie in Parijs in aanwezigheid van politici en vertegenwoordigers van de Franse Nationale Vergadering

Oproep tot berechting van de leiders van de religieuze dictatuur in Iran wegens genocide, misdaad tegen de menselijkheid en terrorisme

Presentatie van het boek "Iran: oproep tot gerechtigheid" en een fototentoonstelling over de massamoord van 1988.

Parijs: Stop met straffeloosheid voor misdaden tegen de menselijkheid in Iran

Oproep tot berechting van de leiders van de religieuze dictatuur in Iran wegens genocide, misdaad tegen de menselijkheid en terrorisme.

Presentatie van het boek "Iran: oproep tot gerechtigheid" en een fototentoonstelling over de massamoord van 1988.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

10 september 2022

Stop de immuniteit van de leiders van het regime - laat terroristen niet vrij

Op zaterdag 10 september werd in de Franse hoofdstad een conferentie gehouden over "straffeloosheid van terrorisme en misdaden tegen de menselijkheid". De manifestatie vond plaats in het licht van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waaraan de president van het Iraanse regime, Ebrahim Raisi,

voornemens is deel te nemen. Wegens zijn sleutelrol bij de massa-executie van meer dan 30.000 politieke gevangenen in de zomer van 1988, wordt Raisi algemeen de "slager van Teheran" genoemd en vertegenwoordigt hij niets anders dan een moorddadig establishment dat in de loop der jaren duizenden dissidenten, demonstranten en gewone gevangenen heeft vermoord. Een ander heet hangijzer in Europa is het verdrag tussen Teheran en Brussel dat kan leiden tot de vrijlating van vier Iraanse staatsterroristen die momenteel in België achter de tralies zitten voor het beramen van het tot ontploffing brengen van explosieven tijdens de Wereldtop Vrij Iran 2018.

De geplande reis van Raisi naar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en de mogelijke terugkeer van Assadi naar Iran zijn uitgegroeid tot belangrijke politieke debatten aan beide zijden van de Atlantische Oceaan. Tijdens de internationale conferentie in Parijs bespraken vooraanstaande hoogwaardigheidsbekleders en juristen de straffeloosheid van het Iraanse regime met betrekking tot terrorisme en misdaden tegen de menselijkheid. De deelnemers deden ook beleidsaanbevelingen aan de vrije wereld over hoe Teheran aan te pakken.

Tijdens het internationale evenement werd ook de publicatie van een boek in het Frans over de president van het regime, Ebrahim Raisi, en zijn carrière bekendgemaakt.

- ♥ De sprekers op de conferentie in Parijs, die onder leiding stond van Jean-François Legaret, het hoofd van de Commissie voor het behoud van het erfgoed van Parijs, waren:
- ♥ Frans parlamentslid - lid van de Franse Nationale Vergadering, lid van de Buitenlandse Commissie
- ♥ Mevrouw Constance le Grip - lid van de Franse Nationale Vergadering

- ♥ **Voormalig Algerijnse premier Sid Ahmed Ghazali**
- ♥ **Ingrid Betancourt - voormalig presidentskandidaat van Colombia**
- ♥ **Dominic Attias - voorzitter van de raad van bestuur van de Vereniging van Europese Advocaten**
- ♥ **Professor Eric David - een van de meest prominente internationale juristen,**
- ♥ **Dr. Aljo Vidal Cuadras - voorzitter van het Internationaal Comité op zoek naar gerechtigheid**
- ♥ **Tahar Boumedra- directeur van de Stichting Gerechtigheid voor de Slachtoffers van de 67e massamoord**

Jean-François Legaret, voormalig burgemeester van het 1e arrondissement van Parijs

De heer Jean-François Legaret, voormalig burgemeester van het 1e arrondissement van Parijs, was voorzitter van de conferentie. In zijn openingswoord lichtte de heer Legaret het programma toe en introduceerde hij het panel. Tijdens het programma stelde de heer Legaret vragen aan de panelleden over het Iraanse verzet, de massamoord op politieke gevangenen in 1988 en Raisi's reis naar New York.

Ingrid Betancourt, Colombiaans presidentskandidaat

[...] "In Iran behandelt het regime vrouwen als vijanden. Ze hebben geen rechten. [...] Het is onze plicht om dit verzet te steunen. Door hier te zijn, vechten we voor Iran, voor onze waarden, onze rechten, en onze vrijheid om religie te kiezen en te leven zoals we willen. [...]"

"Als België deze chantage aanvaardt, heeft het één gevangene in Iran. Frankrijk, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, allemaal hebben ze gevangenen in Iran. Als wij dit verdrag aanvaardden, garanderen wij de straffeloosheid van de misdadigers van het Iraanse regime. Dan staat de deur open voor een verschrikkelijke universele ramp. Er zullen nooit genoeg burgers zijn om te boeten voor alle misdaden die het regime begaat."

"Als voormalig gijzelaar kan ik zien wat de families van deze gijzelaars doormaken. Deze mensen zijn in handen van een staat waarmee onze eigen democratische staten betrekkingen onderhouden. We zouden geen banden moeten hebben met Iran. Ze moeten weten dat er consequenties zijn aan terrorisme. We mogen niet zwak staan tegenover terrorisme. We mogen criminelen geen straffeloosheid geven. Niet door de knieën gaan voor de dictatuur van Iran en hen de vrijheid geven om hun terrorisme voort te zetten. We kunnen geen verdragen aanvaarden waarin we het regime in staat stellen onze burgers uit te wisselen met de moordenaars van het regime."

Voormalig Algerijnse premier Sid Ahmed Ghazali

De voormalige Algerijnse premier Sid Ahmed Ghazali verklaarde: "Wat zich in België afspeelt is een politieke en juridische strijd waarvan de uitkomst een keerpunt zal zijn in de strijd tegen het terrorisme in het algemeen en het Iraanse staatsterrorisme in het bijzonder."

"Het resultaat heeft gevolgen voor de geloofwaardigheid van de strijd tegen het terrorisme in Europa en voor de geloofwaardigheid van België op het gebied van universele bevoegdheden. De regering zou een overeenkomst hebben ondertekend met het oog op de uitwisseling van gevangenen, en een bepaalde gevangene werd door een rechtbank veroordeeld omdat hij had geprobeerd honderden mensen te doden als zijn terroristische aanslag was geslaagd."

"Vier jaar geleden konden de veiligheids- en justitiediensten van België een terroristische aanslag tegen een grote bijeenkomst in Villepinte, waar veel Europese politici bij waren, tegenhouden. De Belgische justitie voerde een rechtszaak die de crimineel tot 20 jaar gevangenisstraf veroordeelde."

"Ik prijs de moed van België. Ze hebben prachtig werk geleverd door de terroristen tegen te houden en te berechten. Tegelijkertijd is het dat land dat deze strijd in gevaar brengt. Ik wil niet dat de Belgische instellingen dit verdrag bevestigen dat is overeengekomen tussen de Belgische regering en het terroristische Iraanse regime."

Professor Eric David

Professor Eric David, een gerenommeerd hoogleraar internationaal strafrecht van de Vrije Universiteit Brussel (ULB), zei: "De verplichting die België heeft is het besluit toe te passen van de resolutie van de VN-Veiligheidsraad,

die werd aangenomen na de aanslagen van 9/11, waarin staat dat we terrorisme in de hele wereld moeten vervolgen en berechten."

"We moeten deze resolutie toepassen op basis van artikel 25 van het VN-Handvest, waarin staat dat lidstaten besluiten van de VN-Veiligheidsraad moeten uitvoeren."

"Er was een wet waarover het parlement heeft gestemd. In artikel 103 van het VN-Handvest staat dat als er een conflict is tussen het Handvest en een verdrag, de prioriteit bij het Handvest ligt."

"Er zijn tientallen resoluties van de VN-Veiligheidsraad die staten verantwoordelijk maken om terroristen en personen die beschuldigd worden van misdaden tegen de menselijkheid te berechten."

"België is gebonden aan een statuut dat stelt dat alle leden straffeloosheid moeten bestrijden. En tenslotte zijn ze verantwoordelijk voor het verdedigen van de mensenrechten."

"De straffeloosheid van een moordenaar is een schending van het recht op leven. Dit is het zoveelste bewijs dat Assadi en zijn medeplichtigen niet mogen worden teruggestuurd naar Iran, waar ze zullen worden vrijgelaten."

Frans parlamentslid Constance le Grip

Het Franse parlamentslid Constance le Grip zei: "We moeten ons blijven mobiliseren en de strijd voor vrijheid voortzetten. Als parlamentslid probeer ik deze zaak te steunen en ik hoop oprecht dat er veranderingen komen. Er zijn andere geëngageerde leden in het Franse parlement die volgen wat er in Iran gebeurt en willen dat er vrijheid komt in Iran en dat er een regering komt die kerk en staat scheidt."

Dominique Attias, voorzitter van de Europese Federatie van Advocatenverenigingen

De voorzitter van de Europese Federatie van Advocatenverenigingen, de Française Dominique Attias, verklaarde:

"We moeten weten dat de massamoord van 1988 op meer dan 30.000 mensen, waaronder vrouwen en kinderen, de eerste massamoord was die in de gevangenis plaatsvond. Alle doden waren gevangenen. Sommigen zaten daar al sinds 1981. Allen werden afgeslacht, opgehangen in kamers, in kuilen gegooid, verbrand met zuur, en dat alles zonder proces. Eén man in het bijzonder, die nu president van Iran is, hield toezicht op deze misdaad. Dit is een nachtmerrie. En de internationale gemeenschap, internationale organisaties en landen zijn ernstig schuldig en medeplichtig. Waarom? Omdat deze bloedige slager, vanwege de straffeloosheid die hij krijgt, in 2019 doorging met een nieuwe massamoord op honderden mensen die om brood vroegen."

"Wanneer we een terroristische staat laten gedijen, wanneer we ons voorstellen dat deze bloedige slager kan worden verwelkomd en ontvangen bij de VN, dezelfde persoon heeft niets gezegd toen Salman Rushdie werd aangevallen, toen in Frankrijk de zaak van een andere terrorist begon, en wanneer de internationale gemeenschap niets zegt, dan kunnen we concluderen dat de internationale gemeenschap medeplichtig is."

"Daarom zijn wij hier, om jullie strijd te steunen en nee te zeggen tegen de straffeloosheid. Dit is voor onze jeugd, voor onze geschiedenis. Deze straffeloosheid kan schade aanrichten. Het is absoluut noodzakelijk dat de VN-Mensenrechtenraad deze zaak ter hand neemt. De leden van het Verdrag van Rome moeten vragen om een internationaal gerechtshof om de daders van dit bloedbad te berechten. We moeten deze daders op ons grondgebied berechten. Raisi moet in New York worden gearresteerd en berecht."

Tahar Boumedra (rechts), voormalig hoofd mensenrechten UNAMI

Tahar Boumedra, voormalig hoofd mensenrechten van UNAMI¹, verklaarde: "Ik heb vier jaar in Irak doorgebracht. Ik heb van dichtbij gevolgd wat het Iraanse regime deed. Ik was een van de getuigen van wat er gebeurde in Kamp Ashraf. Ik zou willen zeggen dat deze onderhandelingen in Genève plaatsvinden. Ik sprak met een autoriteit om het bloedbad van 1988 te bespreken. Toen het ging over het veroordelen van Iran zei hij dat het een bevriend land is en dat we ze niet kunnen veroordelen. Dit moedigt straffeloosheid aan op het niveau van de Raad in Genève."

"We hebben onafhankelijke deskundigen, rapporteurs, mensen die werken aan menselijke zaken die niet betaald worden door de VN. Ik heb het over de werkgroep verdwijningen, de rapporteur van mensenrechten. De werkgroep executies en verdwijningen heeft gezegd dat het bloedbad van 1988 een open dossier zal blijven totdat we erin slagen om vast te stellen wat er precies is gebeurd met de gevangenen die door het regime zijn geëxecuteerd."

¹ UNAMI = United Nations Assistance Mission for Iraq (Bijstandsmissie van de Verenigde Naties voor Irak).

"Prof. David behandelde alle juridische aspecten. Ik zou hieraan willen toevoegen dat er een verdrag was dat in 1987 werd ondertekend en in 2006 door België werd geratificeerd. Artikel 13 van het verdrag is in tegenspraak met de verplichtingen van België in zijn strijd tegen het terrorisme door middel van explosieven."

Dr. Alejo Vidal Quadras, The Chairman of ISJ

Voorzitter van het ISJ² en voormalig vice-voorzitter van het Europees Parlement Dr. Alejo Vidal Quadras verklaarde:

"Wat we vandaag zien is een demonstratie van zelfgenoegzaamheid. Na twee jaar onderzoek heeft de Belgische justitie de misdadiger veroordeeld tot de maximale straf. Dit betekent dat het Iraanse regime deze terroristische aanslag heeft georganiseerd. Dit was de eerste keer dat een beroepsdiplomaat in Europa van terrorisme werd beschuldigd."

"De situatie is zorgwekkend omdat het terroristische regime hand in hand gaat met de diplomatie van gijzeling. Het regime gebruikt deze methode om zijn verantwoordelijkheden te ontlopen. Ze arresteren westerse onderdanen en gebruiken hen om met westerse staten te onderhandelen."

"Het is geen toeval dat het regime de afgelopen maanden Belgische, Franse en Duitse burgers heeft gearresteerd. Ze willen hun gijzelaars opslaan. We moeten een stevig beleid voeren tegen Iran om een einde te maken aan dit onmenselijke beleid."

"De geschiedenis toont aan dat zelfgenoegzaamheid terroristisch gedrag alleen maar zal aanmoedigen. We moeten onze veiligheid en bescherming waarborgen. Deze overeenkomst zou een gevaarlijk klimaat scheppen in de strijd tegen het terrorisme. Het zal een signaal afgeven dat het Iraanse regime kan weggelaten met zijn misdaden. België zal een grote verantwoordelijkheid dragen."

"Ook het stilzwijgen van Frankrijk en de EU is schokkend. De terroristische aanslagen zouden plaatsvinden op Frans grondgebied. Ze zullen de weg vrijmaken voor andere terroristische aanslagen. De EU zou op zijn minst moeten zeggen dat dit verdrag niet van toepassing zal zijn op haar lidstaten en dat Assadi voor de volledige duur van zijn straf in België moet blijven."

Buiten de conferentiezaal werd voor de aanwezigen en de media een belangrijke tentoonstelling ingericht met beelden en filmmateriaal van de massamoord op Iraanse politieke gevangenen in 1988.

Presentatie van het boek "Iran: roep om gerechtigheid" en een fototentoonstelling van het bloedbad van 1988.

Tijdens deze conferentie werd het boek "Iran: Call for Justice" over de opening van de rechtszaak tegen Ebrahim Raisi wegens misdaden tegen de menselijkheid gepresenteerd.

Dit boek werd op 21 september 2021 in het Engels gepubliceerd en tijdens een persconferentie in Washington gepresenteerd, tegelijk met het officiële begin van het presidentschap van Ebrahim Raisi. Nu is het vertaald en herschreven in het Frans in 182 bladzijden. Het voorwoord van dit boek werd geschreven door Geoffrey Robertson – de rechter van de Speciale Rechtbank van de Verenigde Naties voor Sierra Leone – en de inleiding door 5 vooraanstaande Franse advocaten, Dominique Attias, Patrick Beaudoin, William Bourdon, Bernard Dartole en Henri Leclerc, onder de titel: "De schaamteloze straffeloosheid met betrekking tot de gebeurtenissen in Iran moet eindigen".

² ISJ = International Committee In Search of Justice, een NGO zonder winstoogmerk in Brussel met leden variërend van zittende parlementsleden tot voormalige ambtenaren en andere hoogwaardigheidsbekleders met belangstelling voor de bevordering van mensenrechten, vrijheid, democratie, vrede en stabiliteit.

Tegelijk met deze conferentie werd een tentoonstelling gehouden met foto's van martelaren en documenten over de massamoord op 30.000 politieke gevangenen op grond van de vervloekte fatwa van Khomeini. Deze tentoonstelling werd door de deelnemers bezocht.

Internationale vrouwendagconferentie met 170 politici uit 37 landen

5 maart 2022

Laten we de Internationale Vrouwendag van dit jaar de Dag van het Verzet van de Vrouwen van Oekraïne noemen

De conferentie werd bijgewoond door meer dan 170 politici uit 37 landen. Sprekers waren onder anderen Helle Thorning-Schmidt, voormalig premier van Denemarken (2011-2015), Rita Süssmuth, voorzitter van de Bondsdag, Urška Bačovnik Janša, activiste tijdens het tweede semester van het Sloveense voorzitterschap van de Raad van de EU in 2021, en echtgenote

van de Sloveense premier Janez Janša, Frances Townsend, adviseur voor binnenlandse veiligheid van de president van de Verenigde Staten (2004-2007), Linda Chavez, voormalig directeur van het Bureau voor publieksvoorlichting van het Witte Huis (1985-1986), Ingrid Betancourt, voormalig senator en presidentskandidaat in Colombia, Mimi Kodheli, voorzitter van de Albanese parlementaire commissie buitenlandse zaken, minister van Defensie (2013-2017), Annegret Kramp-Karrenbauer, Duits minister van Defensie (2019-2021), Michèle Alliot-Marie, voormalig minister van Binnenlandse Zaken, Defensie, Buitenlandse Zaken en Justitie van Frankrijk (2002-2007), Theresa Villiers, lid van het Britse parlement, staatssecretaris van Milieubeheer, Voedselvoorziening en Plattelandszaken (2019-2020), Twee leden van het Oekraïense parlement, Lisa Yasko en Kira Rudyk, Dominique Attias, voorzitter van de Europese Federatie van Juristenverenigingen, Maria Carvalho, Europees Parlements lid, minister van Wetenschap en Hoger Onderwijs (2003-2005), Alessandra Moretti, Europees Parlements lid, lid van de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid, Christina-Maria Bammel, plaatsvervangend bisschop van Berlijn - Duits protestants theologe, Sylvia Lehman, lid van de Bondsdag voor de SPD, Susanna Ceccardi, Europees Parlements lid uit Italië, lid van de Commissie buitenlandse zaken, Betty McCollum (D-Minnesota), Marilyn Strickland (D-Washington), Deborah Ross (D-North Carolina), Jennifer Wexton (D-Virginia) en Rosa DeLauro (D-Connecticut), allen lid van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, Åse Kleveland, minister van Cultuur van Noorwegen (1990-1996), Marianne Binder-Keller, Lid van het Zwitserse federale parlement, Michèle de Vaucouleurs, lid van de Franse Nationale Assemblée, Valeria Valente, voorzitter van de Italiaanse Senaatscommissie voor vrouwen, Els Ampe, Belgisch senator, Ranjana Kumari, vooraanstaand vrouwenactiviste uit India, Emilia Cerqueira, afgevaardigde van de Assemblée van de Portugese Republiek, María Elena Elverdin, juriste en erevoorzitter van de Internationale Federatie van vrouwen in de juridische wereld uit Argentinië, Ingjerd Schou, lid van het Noorse parlement, vicevoorzitter van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, Judy Sgro, parlements lid en voormalig minister van Burgerschap en Immigratie (2003-2005), alsmede delegaties van het Europees Parlement en de parlementen van het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Italië, Australië en Ierland. Daarnaast waren er 66 parlementsleden uit verschillende landen onder de deelnemers.

Wereldconferentie op Internationale Vrouwendag: Vrouwen, Kracht voor Verandering in Iran, Wereldwijde Vrede en Stabiliteit

Ter gelegenheid van Internationale Vrouwendag kwamen op 5 maart 2022 honderden vrouwenrechtenactivisten en bekende persoonlijkheden uit politiek en samenleving samen voor een conferentie. De deelnemers, waaronder veel verbannen Iraanse activisten, kwamen vanuit verschillende landen naar Berlijn of waren via videoconferentie met elkaar verbonden. Met speciale aandacht voor de situatie in Iran en Oekraïne, ging de conferentie uitgebreid in op de schending van vrouwenrechten en op het verzet van vrouwen tegen onderdrukking, geweld en oorlog.

Een internationale conferentie in Berlijn, Duitsland, ter gelegenheid van de Internationale Vrouwendag. Tientallen vrouwelijke leiders, wetgevers en vrouwenrechtenactivisten uit de hele wereld woonden de conferentie in Berlijn bij. Duizenden namen ook online deel aan de conferentie om solidariteit te betuigen.

De boodschap van de conferentie is dat "verandering noodzakelijk en onvermijdelijk is".

Ook vrienden en supporters van SMV namen deel aan dit online programma, dat duurde van 15.00 tot 21.30 uur.

Oekraïne: vrouwen verzetten zich tegen een wrede agressie-oorlog

Met het oog op de oorlog in Oekraïne hebben de deelnemers aan de conferentie van Internationale vrouwendagconferentie opnieuw hun solidariteit bevestigd met de Oekraïense vrouwen die hun land dapper verdedigen tegen de agressie-oorlog. Twee leden van het Oekraïense parlement deden via videoverbinding verslag van het verzet tegen de Russische invasie. Ze spraken over vrouwen die vechten, angst trotseren en zich verzetten tegen de troepen van een heerser die raketten afvuurt op burgers en honderdduizenden dwingt te vluchten.

Oekraïens parlamentslid Kira Rudik

Mijn leven veranderde tien dagen geleden nadat de oorlog in ons land kwam en Rusland Oekraïne binnenviel. Dit was met een reden. Alles wat we deden, maakte ons sterker. Tien dagen geleden was ik parlamentslid. Het bleek dat mijn leven nooit meer hetzelfde zal zijn. Er zijn mensen die ons land, ons huis willen afpakken. Ik heb besloten dit niet te laten gebeuren. Ik besloot dat ik wapens zou dragen en mijn land zou verdedigen. Ik pakte mijn Kalashnikov en richtte mijn verzetseenheid op. Ik train elke dag om mezelf en mijn dierbaren te beschermen.

Alle landen van de wereld zeiden dat we geen schijn van kans zouden hebben en dat Kyiv binnen 24-48 uur zou vallen. Het is nu tien dagen en we houden nog steeds stand. Dit is gelukt dankzij ons leger en dankzij de moed van het verzet. Er zijn mensen op elke centimeter Oekraïense bodem die niet zullen toestaan dat ze ons land innemen.

Als vrouw kan ik u vertellen over ons lijden. Onze kinderen leren wat oorlog is en het is verschrikkelijk. Waarom moeten kinderen dit doormaken? Kinderen moeten elke dag naar de schuilkelders.

Dit geeft me de moed om elke dag te trainen, om mezelf en mijn land te beschermen. Het Russische leger rukt op naar Kyiv en ze zeggen dat er een belegering komt. Wij bereiden ons voor. We zullen laten zien dat verzet er altijd zal zijn, en dat we het niet zonder slag of stoot zullen opgeven. Verzet is de enige manier om ons land te beschermen.

Ik ben zo trots dat hier in Oekraïne vrouwen klaar zijn om dit te doen en zich bij mij hebben aangesloten in mijn verzetsteam. Toen hij Oekraïne wilde aanvallen, telde Poetin alleen de mannen. Hij misrekende zich. Hij had niet gedacht dat de vrouwen zouden vechten, hun land zouden beschermen. We zullen overwinnen. We zullen vechten voor onze waarden en voor onze vrijheid.

Oekraïens parlamentslid Lisa Yasko

In Oekraïne is er oorlog. Onze broers, vaders en zonen zijn in de oorlog. Vrouwen werken heel hard. Velen van ons hebben de wapens opgenomen. Anderen verlenen humanitaire hulp. Anderen zijn betrokken bij de politiek om de aandacht te vragen van de hele wereld.

Als we het geloof verliezen zullen we nooit winnen. Het is heel belangrijk om het geloof te behouden. Aan iedereen

die luistert, geef je land niet op. We vechten voor jullie allemaal. Als we onze vrijheid nu niet verdedigen zal de geschiedenis nooit meer hetzelfde zijn. Ik ben erg trots op mijn land en ik zend mijn liefde naar jullie allemaal. We hebben vrede nodig in Oekraïne. We hebben vrede nodig in de wereld.

Stop de verzoening van dictators en oorlogsstokers!

De conferentie wees erop dat de oorlog in Oekraïne aantoont dat het beleid van appeasement, dat ook jegens Iran bestaat, heeft gefaald. Je moet dictators duidelijke grenzen laten zien voordat het te laat is. Dit was verzuimd in het geval van Oekraïne en nog meer in het geval van Iran. De verzoening met het Iraanse regime, het toegeven aan chantage en bedreigingen is verkeerd.

Solidariteit met het verzet tegen het vrouwenhatende regime in Iran

In de Internationale Vrouwendag conferentie werd opgeroepen tot internationale solidariteit met de vrouwen die strijden voor vrijheid en gelijkheid in Iran. De protesten van Iraanse vrouwen moeten wereldwijd worden gesteund.

In Iran waren vrouwen de eersten die in opstand kwamen tegen de islamitische dictatuur, en hun moedige verzet tegen onrecht en despotisme gaat tot op de dag van vandaag door. Bij alle burgerprotesten voor vrijheid en sociale rechtvaardigheid staan vrouwen dapper op de eerste rij, hoewel ze het meest brute geweld verwachten van de troepen van het regime. Vrouwen spelen een leidende rol in de Iraanse mensenrechtenbeweging. Ze combineren deze missie met hun strijd voor gelijke rechten en tegen de anti-vrouwenwetten van het regime.

Helle Thorning Schmidt, voormalig premier van Denemarken

Helle Thorning-Schmidt, voormalig premier van Denemarken, herhaalde de oproep tot solidariteit met vrouwen in Iran:

“Vrouwenhaters aan de macht zijn bang voor vrouwelijke zelfbeschikking en vrouwelijke keuzevrijheid. Ze proberen ons ervan te overtuigen dat het beter is om niet mee te doen en thuis te blijven. Ze beweren dat we de moed, het verstand of het uithoudingsvermogen niet hebben.

Iraanse vrouwen en meisjes zijn de belangrijkste slachtoffers van de vrouwenhatende machine. Het zou voor hen makkelijker zijn geweest om thuis te blijven. Maar dat deden ze niet. Iraanse vrouwen hebben een ander pad gekozen. Ze hebben zich niet aan het regime onderworpen. U bent naar voren gekomen als een kracht voor verandering in Iran. Ze weten dat hun rechten alleen kunnen worden bereikt door politieke verandering in Iran. Ze weten dat ze hun leven niet kunnen leven onder een vrouwenonvriendelijk regime. De vrouwen van Iran maken deel uit van het verzet voor vrijheid. Uw bijdrage is uniek, niet alleen in Iran maar

in de hele wereld.

De internationale gemeenschap moet achter het verlangen van het Iraanse volk naar een democratische, seculiere republiek staan. De wereld moet achter het Iraanse volk staan!”

Urška Bačovnik Janša, Echtgenote van de Sloveense premier

Het is mij een grote eer en genoeg om deze conferentie bij te wonen met zoveel vooraanstaande gasten

Wij, vrouwen over de hele wereld, kunnen trots zijn op hen allemaal. Maar ondanks al hun heldhaftige inspanningen blijft de Islamitische Republiek Iran de rechten van Iraanse vrouwen inperken en hen uit alle lagen van de maatschappij verwijderen.

Iraanse vrouwen zijn nog steeds de eerste slachtoffers van het regime. Zij worden nog steeds geconfronteerd met voor de 21e eeuw onvoorstelbare discriminerende wetten. Vrouwen kunnen niet naar het buitenland reizen of een paspoort krijgen zonder de schriftelijke toestemming van hun mannelijke voogden. Vrouwen mogen niet zingen of dansen en vrouwen kunnen tot vijftien jaar gevangenisstraf en zweepslagen krijgen voor

de zogenaamde slechte hijab.

Ik ben nog steeds diep getroffen door de talrijke berichten over seksueel misbruik waarvan Iraanse vrouwen in gevangenissen getuigd hebben. Talrijke vrouwen worden nog steeds terechtgesteld. Er bestaat ernstige bezorgdheid over een rigide rechtssysteem.

Vrouwen worden geëxecuteerd voor moord maar in werkelijkheid zijn zij slechts het slachtoffer van afschuwelijk

huiselijk geweld. Zij doden om zichzelf of hun kinderen te verdedigen omdat zij geen wettelijke middelen hebben om een einde te maken aan een gewelddadig huwelijk. Helaas zou ik nog meer voorbeelden kunnen geven van de schandelijke situatie van vrouwen in Iran, maar mijn tijd is beperkt.

Daarom wil ik van de gelegenheid van vandaag gebruik maken om een zeer krachtige boodschap over te brengen aan mijn mede-westerse vrouwen en westerse regeringen. We moeten ons samen sterk maken tegen het beleid van het Iraanse regime dat de vrijheden van vrouwen in een wurggreep houdt. Woorden van westerse vrouwenorganisaties en regeringen moeten in daden worden omgezet. We moeten er zijn voor Iraanse vrouwen.

Rita Süßmuth, voormalig voorzitter van de Duitse Bondsdag (1985-1988)

"Vrouwen zijn meer dan ooit nodig om het vrouwelijke gezicht weer zichtbaar te maken in alle landen van de wereld. We geven niet op. We moeten de wereld naar een betere staat leiden." Oorlog heeft geen vrouwelijk gezicht, het komt van mannen. De centrale eis die uit Internationale Vrouwendag moet komen is dan ook: "Laten we een wereld creëren waarin mannen als Poetin geen stem meer hebben."

Met betrekking tot de situatie in Iran legde Rita Süßmuth uit: "De rapporten van Iraanse vrouwen die al vier decennia onder een vrouwenhatend regime lijden, zijn altijd schokkend, hoewel ik al heel lang betrokken ben bij humanitair werk en bekend ben met veel rapporten. Want achter elke wet, elke richtlijn, elke 'eerwraak' en elk kindhuwelijk ligt een persoonlijk lot. Maar in Iran worden ook mannen die zich niet onderwerpen aan de voorschriften van

het regime van de mullahs onderdrukt en doodgemarteld in gevangenissen. Waarden als vrijheid, democratie, mensenrechten en waardigheid raken alle mensen - mannen, vrouwen, kinderen. Een algemene heroverweging moet beginnen als we deze wereld willen veranderen in een andere, betere, meer leefbare orde."

Annegret Kramp-Karrenbauer, Duits minister van Defensie (2019-2021)

We hebben het over sterke vrouwen in Iran. Als we het over vrouwenrechten hebben, hebben we het over de rechten van de helft van de wereldbevolking. Als we fundamentalisten en hun interpretaties accepteren, dan hebben we helemaal geen mensenrechten.

Daarom is uw congres belangrijk voor vrouwen over de hele wereld. De internationale gemeenschap heeft duidelijk gemaakt dat vanaf het begin van het fundamentalistische regime in Iran de rechten van vrouwen systematisch zijn ingeperkt.

Het is belangrijk om elke vrouw sterk te maken, ervoor te zorgen dat ze zelfvertrouwen heeft. Tweederde van de studenten in Iran is vrouw, een derde van de beroepsbevolking is vrouw. Als we dit niet politiek kunnen waarmaken in Iran en het fundamentalistische systeem veranderen zullen hun successen gemarginaliseerd worden.

Aan de ene kant zien we een fundamentalistisch regime en aan de andere kant zien we vrouwen als een kracht die gelooft dat ze het systeem kunnen veranderen. Veel vrouwen vechten voor hun vrijheid, ook al moeten ze daarvoor hun leven geven voor een beter Iran.

We moeten vrouwen helpen om vrijheid en gelijke rechten te bereiken. We moeten strijden met de vrouwen over de hele wereld. We hebben solidariteit nodig.

Íngrid Betancourt, Colombiaanse politica, voormalig senator en anticorruptieactiviste

De strijd van vrouwen over de hele wereld verenigt ons. We zijn allemaal vrijheidsstrijders. We hebben geleerd ons te verzetten en nooit op te geven. Als vrouwen niet veilig zijn is niemand veilig. Als we vechten voor onze rechten vechten we voor een wereld die de mensenrechten respecteert. Elke seconde, overal op de planeet, vechten vrouwen tegen tirannie. Elke dag riskeren vrouwen hun leven om vrijheid en gelijkheid te verdedigen en om op te komen voor hun rechten en die van hun kinderen.

Onze zusters in Iran leven onder tirannie. De nieuwe generaties hebben geen enkele ervaring met wat een democratische omgeving betekent. Zij zetten alles op het spel; deze jonge vrouwen hebben de vlag gehesen tegen de dictatuur van de moellahs. Zij hebben op hardhandige wijze geleerd dat tolerantie voor tirannie onaanvaardbaar is.

De Iraanse vrouwen zijn tot een zeer belangrijke conclusie gekomen: zij kunnen hun rechten alleen verwezenlijken met een verandering van het regime in Iran. Daarom moeten zij hun rol spelen in het verzet tegen het regime. Maar zij zijn nog een stap verder gegaan. Zij beseffen dat zij, om hun doel te bereiken, op alle niveaus verantwoordelijkheid moeten nemen, ook op politiek niveau.

...

Tienduizenden vrouwen van het Iraanse verzet zijn gemarteld en geëxecuteerd. We hebben het hier over een generatie vrouwen die nu de strijd voor vrijheid leidt.

Vrouwen spelen een leidende rol in de protesten tegen het regime. Het is tijd voor de wereldgemeenschap om zich te verenigen en op te treden.

Wij roepen de VN-Veilighedsraad, de regering van de VS en de Europese regeringen op om hun toegeeflijke beleid ten aanzien van het Iraanse regime te wijzigen. In het geval van Iran moet de wereld een einde maken aan de schanddaden.

Michèle Alliot-Marie, Europees Parlements lid, voormalig minister van Binnenlandse Zaken, Defensie,

Buitenlandse Zaken en Justitie van Frankrijk

Vrouwen geven de wereld aan iedereen. Dit is wat Maryam Rajavi al zovele jaren doet. Vrouwen geven leven, dragen hoop voor vrede, voor vrijheid, voor meer respect.

U vertegenwoordigt die waarden voor het Iraanse volk en voor alle vrouwen en alle mensen. De wereld is nog nooit zo gevaarlijk geweest. Het aantal crises neemt toe in het Midden-Oosten, Oekraïne, Azië en Afrika. Een grotere rol voor vrouwen is een sleutelfactor. Vrouwen moeten hun volledige potentieel en creativiteit tonen.

Ik wil de Iraanse vrouwen bedanken. Geef nooit op tegenover onderdrukkers. Ik sta aan uw zijde, Maryam Rajavi. Ik sta aan de kant van alle Iraanse vrouwen. Maryam Rajavi heeft de waarden van vrijheid en democratie verdedigd.

Frances Townsend, voormalig Adviseur voor de Binnenlandse Veiligheid van de President van de Verenigde Staten (2004-2007).

De vrouwen van de wereld leiden het verzet voor vrijheid over de hele wereld, of het nu in Koerdistan, Oekraïne of Iran is. Ik voel me nederig door de moed van vrouwen in Iran die strijden voor keuzevrijheid, voor vrijheid, of het nu gaat om vrije meningsuiting of om de omverwerping van het vrouwenhatende regime van Iran.

Ik denk aan de risico's die de vrouwen van het Iraanse verzet elke dag blijven nemen, door deel te nemen aan boerenprotesten en lerarenprotesten in heel Iran. De rangen van vrouwen in het verzet groeien. Meer vrouwen sluiten zich aan bij de strijd. Zij moedigen iedereen in Iran aan om hun steentje bij te dragen. De benarde situatie van vrouwen in Iran heeft hen gemotiveerd om deel te nemen aan de strijd. Ik blijf schouder aan schouder met jullie staan in deze strijd.

Het is helemaal niet verwonderlijk dat de scherpe kant van het discriminerende beleid van het regime gericht is tegen vrouwen. Wij moeten erkennen dat de betrekkingen van de VS met Ebrahim Raisi, die verantwoordelijk is voor zovele misdaden tegen de menselijkheid, beledigend zijn. We mogen geen nucleaire besprekingen met hem aangaan. We kunnen niet langer werkeloos toezien bij het zien van verontrustende beelden van vrouwen die in Iran worden mishandeld, geslagen en doodgeschoten, en denken dat dit een op zichzelf staande kwestie is. We moeten ervoor zorgen dat vrouwen in Iran gelijk worden behandeld. Ik blijf me nederig voelen door jullie moed en kracht.

Linda Chavez, voormalig directeur van het Bureau voor publieksvoorlichting van het Witte Huis

Het is belangrijk te begrijpen en te verbinden wat er vandaag in Oekraïne gebeurt en wat dat in de toekomst voor Iran kan betekenen. Poetin terroriseert Oekraïne omdat hij kernwapens heeft. Er is nog een land dat kernwapens probeert te verkrijgen en dat is Iran. Kunt u zich voorstellen wat het Iraanse regime zou doen als het kernwapens had? Het Iraanse verzet weet wat oorlog is. Toen ze in Irak waren, regende het raketten op hen.

Jullie zijn samengekomen om over vrouwenrechten te praten. Maar vrouwenrechten zijn niet te onderscheiden van mensenrechten. Geen enkel land kan beweren de mensenrechten te verdedigen als het de rechten van de helft van zijn bevolking niet respecteert. Iraanse vrouwen worden gevangen gehouden door een regime dat de menselijke waardigheid niet respecteert.

Maar zij zijn in de grote en kleine steden opgestaan om in verzet te komen. Vele malen worden zij gevangen gezet. Khamenei is een man die met het volk van Iran en de wereld nastreeft wat Vladimir Poetin met het volk van Oekraïne doet. We moeten ons verzetten tegen de oorlogen die tegen onze mensen worden gevoerd.

In Iran zullen we pas vrouwenrechten zien als het regime wordt veranderd. Dit zal niet gebeuren zonder de steun van mensen over de hele wereld. Ga door met de strijd voor vrijheid, voor vrouwen, voor onze kinderen.

Sinds maart 2021 voorzitter van de Europese Federatie van Juristenverenigingen. Vanaf januari 2016 was zij vicedecaan van de Orde van Advocaten in Parijs en de eerste vrouw die deze functie bekleedde. Zij ontving in 2011 het Franse Légion d'Honneur.

Iraanse vrouwen spelen een belangrijke rol in een vrij Iran. Sinds vele jaren weten de Iraanse vrouwen dat gelijkheid onmogelijk is zonder rechtvaardigheid en democratie. Zij zijn in actie gekomen met de kracht van verandering, dankzij die moedige vrouwen die ik hier groet. We hebben dat in alle demonstraties in Iran gezien.

Ondanks hun lijden hebben Iraanse vrouwen nooit opgegeven en zijn zij blijven opkomen voor gerechtigheid. ...

Vanaf het allereerste begin van deze strijd heeft ze gezegd: we kunnen en we moeten. Geef nooit op. Vrouwen zijn de kracht van verandering over de hele wereld. De moedige vrouwen van Oekraïne staan op om hun land te verdedigen en betalen daar vandaag de prijs voor. Wij staan aan de zijde van die vrouwen. Zij weerspiegelen de strijd van Iraanse vrouwen. Ik zie de dageraad van een nieuwe wereld in Iran, dankzij u, Maryam Rajavi, en al deze Iraanse vrouwen.

Mimi Kodheli, minister van Defensie van Albanië (2013-2017)

Voorzitter van de Albanese parlementaire commissie buitenlandse zaken, minister van Defensie (2013-2017), vicevoorzitter NAVO PA (parlementaire assemblee).

Het belangrijkste gebied waarop vrouwen worden benadeeld is politiek leiderschap. De versterking van de rol van vrouwen is een belangrijke prioriteit. Discriminatie van Iraanse vrouwen komt neer op genderapartheid. Iran wordt geleid door een vrouwenhatend regime. In de afgelopen 40 jaar heeft het extreme druk op vrouwen uitgeoefend. Iraanse vrouwen zijn totaal afwezig op ministerposten. Dit is te wijten aan het heersende regime dat de deelname van vrouwen op belangrijke gebieden belemmert. Het is niet omdat vrouwen niet bekwaam zouden zijn. We zien een heel ander beeld als we kijken naar de rol van vrouwen in het Iraanse verzet.

Iraanse vrouwen staan in de voorste gelederen van alle protesten in Iran. Wat betekent dat voor vrouwen die overal ter wereld te lijden hebben onder genderapartheid? Het veroordelen van de onderdrukking van vrouwen in Iran is niet genoeg. We moeten deze vrouwen in Iran en wereldwijd steunen.

Ik betuig mijn solidariteit met onze zusters in Oekraïne. Wij staan aan de zijde van die lieve, dappere en heldhaftige vrouwen die opstaan om hun kinderen, land en rechten te beschermen. Uw Albanese vrienden zullen u bijstaan in al uw inspanningen om te strijden voor mensenrechten, gelijkheid, vrijheid en de rechten van vrouwen.

Ik ben vereerd dat ik vandaag samen met u Internationale Vrouwendag mag vieren. Deze dag is elk jaar een wereldwijde feestdag om de culturele, politieke en sociaaleconomische successen van vrouwen te herdenken. Dit jaar is het thema van de Internationale Vrouwendag "Doorbreek het vooroordeel", een beweging die ons vooruit wil helpen naar een wereld waarin mannen en vrouwen gelijk zijn. Om het vooroordeel te doorbreken moeten we het vooroordeel erkennen.

Het bestaat in onze scholen en op onze werkplekken, in onze gemeenschappen en zelfs bij ons thuis. Of het nu opzettelijk of onbewust is, het vooroordeel maakt het voor vrouwen niet alleen moeilijk maar soms ook onmogelijk om vooruit te komen. Ondanks de grote vooruitgang die vrouwen in landen over de hele wereld hebben geboekt zijn er verschillende plaatsen waar de onderwerping van vrouwen meer is dan een vooroordeel. Het is een ingesleten praktijk, een geaccepteerde sociale norm. Dit is waar Iraanse vrouwen elke dag mee te maken hebben. Toch zijn er, zelfs in het aangezicht van een dergelijke tirannie, velen die opgestaan zijn en blijven en vechten voor hun gelijkheid en vrijheid.

Hun verzet wordt vaak beantwoord met agressie, geweld en nog meer onderdrukking. En daarom moeten wij hen bijstaan in hun strijd. Laten we vandaag, ter gelegenheid van Internationale Vrouwendag, onze stemmen bundelen in solidariteit. Laten we een boodschap van kracht en hoop sturen naar die dappere Iraanse vrouwen die niet alleen voor zichzelf strijden, maar ook voor hun medezusters en toekomstige generaties vrouwen en kinderen.

Amerikaans congreslid Marilyn Strickland (D-WA)

Ik heb de eer en het voorrecht om het vierde congresdistrict in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden te vertegenwoordigen. Elk jaar op 8 maart vieren we Internationale Vrouwendag om de vooruitgang en de prestaties van vrouwen over de hele wereld te erkennen en ons in te zetten om een einde te maken aan de ongelijkheden die nog steeds bestaan, omdat we alleen gelijkheid kunnen bereiken als we de ongelijkheden erkennen en samenwerken om ze weg te werken. Dit jaar wil ik een speciale boodschap sturen aan de steunende vrouwen van de Iraanse beweging, die een voortrekkersrol hebben gespeeld in deze beweging voor gelijkheid en vrijheid. Uw verzet tegen tirannie en uw leiderschap komen uw gemeenschappen en uw natie ten goede.

We moeten samenwerken om hier in de Verenigde Staten en in de rest van de wereld een beleid tot stand te brengen waarin vrouwenrechten prioriteit krijgen. Weet dat ik solidair ben met Oekraïense vrouwen en vrouwen in de hele wereld die onder onderdrukkende regimes leven, waaronder onze Oekraïense zusters, die op dit moment voor hun eigen vrijheden vechten. Maar jullie werken elke dag en brengen offers om de kansen voor vrouwen en meisjes te vergroten en een pad uit te stippelen naar een betere toekomst en daarvoor wil ik jullie bedanken.

Amerikaans congreslid Betty McCollum (D-MN)

Dit jaar wil ik een speciale boodschap sturen aan de ondersteunende vrouwen van de Iraanse beweging, die een voortrekkersrol hebben gespeeld in deze beweging voor gelijkheid en vrijheid. Uw verzet tegen tirannie en uw leiderschap komen uw gemeenschappen en uw natie ten goede.

We moeten samenwerken om hier in de Verenigde Staten en in de rest van de wereld een beleid tot stand te brengen dat voorrang geeft aan vrouwenrechten. Weet dat ik solidair ben met Iraanse vrouwen en vrouwen in de hele wereld die onder onderdrukkende regimes leven, waaronder onze Oekraïense zusters, die op dit moment voor hun eigen vrijheden vechten. Maar jullie werken elke dag en brengen offers om de kansen voor vrouwen en meisjes te vergroten en een pad uit te stippelen naar een betere toekomst, en daarvoor wil ik jullie bedanken.

Amerikaans congreslid Deborah Ross (D-NC)

Hartelijke groeten voor uw jaarlijkse vrouwenconferentie, ter ere van vrouwen die strijden voor hun rechten in Iran. Het is zo belangrijk dat we de strijd van vrouwen voor mensenrechten over de hele wereld steunen en in het bijzonder in Iran, waar zoveel onrust is geweest. Ik prijs u voor wat u doet om uw zusters in Iran te helpen. En ik prijs de Iraanse vrouwen die elke dag in de gevarezone staan om voor hun rechten te vechten. Geniet van uw conferentie en weet dat ik aan uw kant sta.

Amerikaans congreslid Jennifer Wexton, (D-VA)

Nu we Internationale Vrouwendag vieren, vieren we in het bijzonder de moed, de veerkracht en het leiderschap van de Iraanse vrouwenbeweging in Iran. Vandaag de dag zijn vrouwen het slachtoffer van alarmerend veel geweld in hun eigen huis en in de Iraanse samenleving. Het is zeer verontrustend om de tragische verhalen te horen van geëxecuteerde, vermoorde en mishandelde vrouwen zonder dat de staat verantwoording aflegt.

Het beleid en de praktijken van het Iraanse regime hebben al veel te lang de veiligheid en het welzijn van vrouwen niet beschermd. Het resultaat is dat vrouwen in angst en wanhoop leven, en dat is onaanvaardbaar. Het geweld tegen vrouwen en meisjes is tijdens de COVID-pandemie alleen maar erger geworden, wat de dringende noodzaak onderstreept om het bewustzijn te vergroten en actie te ondernemen. Daarom wil ik de tijd nemen om mijn bewondering uit te spreken voor de heldhaftige Iraanse vrouwen die zijn opgekomen voor hun rechten en waardigheid. Al tientallen jaren nu. De vrouwen van Iran hebben geholpen de leiding te nemen voor meer ongelijkheid in de vrijheden in Iran en de rest van de wereld.

Jullie hebben de aandacht gevestigd op het geweld dat Iraanse vrouwen ondergaan, gerechtigheid geëist voor degenen die ten onrechte gevangen zijn gezet vanwege hun politieke activisme, en duidelijk gemaakt dat Iraanse vrouwen niet alleen gelijke rechten verdienen, maar daar ook actief voor zullen vechten. Het is inspirerend om te

zien en ik wil dat jullie weten dat ik er trots op ben om me aan te sluiten bij de beweging voor de vrijheid van vrouwen in Iran en over de hele wereld. Of u nu deel uitmaakt van deze beweging vanuit Iran of een lid bent van de Iraanse gemeenschap wereldwijd, of hier in de VS en in mijn thuisstaat Virginia, ik wens u het allerbeste en bied u nogmaals mijn steun aan voor deze belangrijke en dringende zaak.

Maria da Graca Carvalho, minister van Wetenschap en Hoger Onderwijs van Portugal (2003-2005)

In Iran is de braindrain zeer ernstig en omvat veel vrouwen en meisjes. Veel meisjes verlaten Iran, waaronder wetenschappers, ingenieurs en artsen.

Ik zou willen dat Iran meer kansen creëert voor jongere generaties, en dat Iraanse vrouwen en meisjes niet worden gediscrimineerd. Ik betuig mijn solidariteit met vrouwen in de hele wereld, in het bijzonder de vrouwen van Iran en de moeders van Iran, die de sleutel zijn voor vooruitgang in Iran.

Marianne Binder-Keller, lid van de Zwitserse Bondsvergadering

Ik bewonder uw motivatie, uw beweging, en waar u voor vecht. U toont moed en werkt veel in de strijd voor gelijkheid. Ik bewonder de vrouwen die vechten voor gelijkheid. Desinformatie beschermt diegenen die oorlogen steunen en regeringen die onderdrukken. De islam kan hand in hand gaan met het moderne leven. Na de revolutie van 1979 was ik geschokt toen ik de situatie van de vrouwen in Iran zag. Het is heel belangrijk te weten wat er nu in Iran gebeurt. Ik zie foto's van een jonge vrouw die door haar man is geëxecuteerd, van een sportman die is vermoord omdat hij kritiek had op het regime, van mensen die in het openbaar zijn geëxecuteerd. Dit raakt me. Het is belangrijk om deel te nemen aan deze strijd. Wij als internationale gemeenschap, als parlementariërs, moeten actief zijn in elk land, om actief te zijn voor alle mensen die gelijke rechten willen. Ik dank alle vrouwen die bijdragen aan deze strijd, en ik bewonder uw engagement.

Sylvia Lehmann, lid van de Duitse Bondsdag

“Het Iraanse regime onderdrukt vrouwen op vele manieren en berooft hen van hun rechten. De Duitse Bondsdag heeft de federale regering opgeroepen om er bij de Iraanse regering op aan te dringen een einde te

maken aan de vervolging van activisten en vrouwen.

Voor ons burgers in het westen is de omvang van het lijden van Iraanse vrouwen en meisjes onvoorstelbaar. Meisjes worden vanaf hun negende wettelijk verantwoordelijk gehouden. Minderjarige meisjes worden gedwongen te trouwen. Activisten lijden onder de erbarmelijke omstandigheden in de Iraanse gevangenissen.

Internationale Vrouwendag is een dag waarop vrouwenrechten wereldwijd erkend moeten worden. Veel moedige Iraanse vrouwen vechten voor deze rechten en riskeren hun leven. Het idee van gelijkheid maakt geen deel uit van de Iraanse regering. De meeste moslimvrouwen zijn tegen fundamentalistische interpretaties van de islam omdat ze het imago van de religie vernietigen. We moeten deze vrouwen steunen in hun strijd voor gelijkheid.” Iran. De meeste moslimvrouwen zijn tegen fundamentalistische interpretaties van de islam omdat dit het imago van de godsdienst vernietigt. Wij moeten deze vrouwen steunen in hun strijd voor gelijkheid.

Åse Kleveland, voormalig Noors minister van Cultuur

Dit jaar vieren we Internationale Vrouwendag op een moment dat vrouwen van twee naties strijden voor rechtvaardigheid en menselijkheid, en voor het lot van hun volk. Allereerst de dappere vrouwen van Oekraïne die vechten voor hun onafhankelijkheid en tegen de onwettige en nooit uitgelokte agressie van Rusland tegen hun land. Het is een schande. En ten tweede de vrouwen van Iran, die strijden tegen de religieuze dictatuur en voorop lopen bij alle protesten om de mensenrechten en de democratie in hun land te vestigen. Bij deze gelegenheid wil ik tegen al deze vrouwen zeggen: jullie staan er niet alleen voor. Wij zijn met jullie. Alle vrouwen van de wereld zijn deze dagen met jullie.

Ik grijp deze gelegenheid aan om mijn diepste solidariteit te betuigen met de vrouwen van Oekraïne en Iran en alle andere vrouwen ter wereld die strijden voor gerechtigheid en voor de mensenrechten. ...

Zet mensen- en vrouwenrechten centraal in het Iran-beleid!

In haar presentatie ging ze in op mensenrechtenschendingen en executies in Iran en riep ze op om de naleving van mensenrechten en vrouwenrechten centraal te stellen in de Iraanse politiek.

Christina-Maria Bammel, proost van de Evangelische Kerk Berlijn-Brandenburg-Silezië Oberlausitz (EKBO)

“Op Internationale Vrouwendag richten Iraanse vrouwenverenigingen ook de publieke schijnwerpers op de meedogenloze onderdrukkende omstandigheden voor vrouwen in Iran. Op dit moment zijn we in Europa slechts marginaal op de hoogte van het land in verband met de onderhandelingen over het nucleaire programma. En allemaal erg afhankelijk en onder druk van Poetins aanval op Oekraïne. De waanzin van deze oorlog en de nucleaire belangen van Iran laten ons niet vergeten dat er in Iran een regime aan het werk is dat steunt op diepgewortelde vrouwenhaat. Zo diep dat de wereld duidelijk moeite heeft om te merken hoe vaak moedige en sterke vrouwen hun leven riskeren bij protesten, acties en netwerken.

Door uitslatingen op sociale media of via folders worden ze veroordeeld tot meer dan tien jaar cel. Families worden in hechtenis genomen. Marteling, isolatie en het weigeren van operaties in geval van ziekte behoren tot

de onuitsprekelijke omstandigheden in de notoir overvolle Iraanse gevangenissen. Hoe weinig weten we over het verzet van de vrouwelijke politieke gevangenen, hoe weinig over de vrouwelijke leraren, van wie de meesten deelnamen aan de protesten in meer dan 100 steden in Iran. Hoe weinig weten we van de hoge prijs die vrouwen betalen in de strijd tegen gedwongen huwelijken, in de strijd om zelf te beslissen over hun echtgenoot, hun baan, hun kleding. Ik denk aan vrouwen als Atena Daemi, die vijf jaar in de politieke gevangenis heeft gezeten, een activiste die zich bijzonder actief had ingezet voor kinderrechten.

Iran is een van de landen die systematisch de rechten van vrouwen en meisjes schenden met walgelijke praktijken. Dit is waar de meeste executies van vrouwen plaatsvinden. Vrouwen die zich verzetten tegen huiselijk en gewelddadig geweld, worden vermoord door familieleden. Onder het huidige regime zullen vrouwenhatende wetten waarschijnlijk niet zomaar verdwijnen.

Een democratische verandering heeft internationale steun nodig, niet alleen van vrouwen voor vrouwen en een hechte solidariteit met de vele vrouwen die in ballingschap worden gedreven. Het respecteren van de mensenrechten en de rechten van vrouwen staat centraal in de Iraanse politiek. Het elfde punt dat de Bondsdag vorig jaar van de federale regering eiste, was om te werken aan het beëindigen van discriminatie van vrouwen en meisjes en de systematische vervolging van vrouwenrechtenactivisten in Iran. Punt één van de internationale vrouwennetwerken moet zijn om het wereldpubliek en dit regime niet alleen te laten met het feit dat de schending van vrouwenrechten het einde van de mensheid is."

Yuta Kasav, woordvoerder van de Duitse Onderwijzersvakbond

Wij betuigen onze solidariteit met de Iraanse vrouwen. Wij veroordelen wat er in Iran gebeurt. Veel arbeiders zijn gevangen genomen. In deze situatie riskeren zij hun leven.

Wij zijn zeer ontdaan over de situatie van de vrouwen in Iran. De kracht van vrouwen inspireert ons. Wij betuigen onze solidariteit met Iraanse vrouwen en vrouwen over de hele wereld.

Ines Schmidt, lid van het Berlijnse Huis van Afgevaardigden

Ines Schmidt, lid van het Berlijnse Huis van Afgevaardigden

Wij volgen uw situatie in Iran al vele jaren. We weten dat u erg sterk bent. We horen over vrouwenrechtenactivisten in Iran. Ebrahim Raisi is een dictator.

De politici in Iran vertrappen de rechten van de vrouw en de vrouwen in Iran worden onderdrukt door het beleid van het regime.

Elona Gjebrea, Albanees parlamentslid, voormalig onderminister van Binnenlandse Zaken

De internationale gemeenschap, en in het bijzonder de beweging voor gelijkheid van vrouwen en mannen, kan en mag haar ogen niet sluiten voor de kolossale en voortdurende schending van de fundamentele rechten van de vrouw door de religieuze dictatuur in Iran. De beweging voor gelijkheid van vrouwen zet zich meer dan ooit in om de inspanningen van alle vrijheidslievende en toegewijde vrouwen en anderen, vooral die in kritieke besluitvormingsposities, onder één paraplu te brengen met de nadruk op het voorkomen van alle vormen van discriminatie bij het bereiken van het doel van vrijheid, democratie en gelijkheid.

Susanna Ceccardi, Italiaans lid van het Europees Parlement

“U ziet hoe de afhankelijkheid – ook op energiegebied – van de westerse wereld in staat is monsters te creëren.”

Ik dring er bij u op aan om door te gaan. Vrijheid is een essentieel recht en de prijs die jullie betalen is erg zwaar. Jullie hebben de kracht om Iran te veranderen. Het Iraanse regime is corrupt. Het wordt tijd dat het Westen zich achter de Iraniërs schaart en zich tegen deze dictatuur verzet. Anders zal opnieuw gebeuren wat er met Rusland gebeurt.

Dit regime is een bedreiging, ook nucleair. We kunnen niet zwijgen. Vechten tegen de Iraanse dictatuur betekent de wereld veiliger maken. Vandaag moeten de Iraanse vrouwen grote offers brengen, maar zij kiezen de weg van de verandering. Samen zullen we in staat zijn om de felbegeerde beloningen te verkrijgen.

Brits parlamentslid voor Chipping Barnet en voormalig staatssecretaris voor Noord-Ierland

Theresa Villiers

Al vele jaren spreek ik me uit tegen de schendingen van de mensenrechten in Iran. Vrouwen lijden dubbel in Iran. Vele vrouwen werden gedood tijdens het bloedbad van 1988 onder politieke gevangenen. Vrouwen worden door het Iraanse rechtssysteem als tweederangs burgers behandeld. Maar vrouwen spelen ook een hoofdrol in het protest en de dissidentie in Iran. Ik breng hulde aan hun moed. Zij namen enorme risico's om deel te nemen aan de protesten. Ik weet dat veel vrouwen het tienpuntenplan voor een betere toekomst voor Iran steunen. Ik hoop dat er ooit een einde komt aan de theocratische dictatuur en aan het vrouwenhatende regime in Iran.

Els Ampe, Belgisch senaatslid

Ik sta achter jullie allen voor vrijheid en democratie. Vrouwen in Iran lijden omdat de Iraanse despoot hen neerslaat. (...) Alle mensen zijn verenigd in hun verlangen naar democratie. Ik sta achter alle mensen die zich uitspreken tegen tirannen. Niemand kan de kracht van jullie stem vernietigen.

Valentina Leskaj, voormalig plaatsvervangend voorzitter van het Albanese parlement

Het is een menselijke plicht om bij vrouwen te zijn die lijden onder het meest verschrikkelijke regime. Duizenden vrouwen zijn in de gevangenis gestopt, op straat vermoord of met zuur verbrand, alleen omdat ze vrijheid willen. De revolutie in Iran ging over vrijheid voor het Iraanse volk. Dat willen en verdienen ze nog steeds. Vrouwen in het Iraanse verzet hebben alles opgeofferd voor vrijheid van de religieuze dictatuur.

Door het verzet van mensen in Oekraïne is dit offer duidelijker en betekenisvoller geworden voor leiders in Europa. Iraanse vrouwen zijn grote symbolen van opoffering. Jullie hebben de verantwoordelijkheid genomen om verandering te brengen in jullie land. Jullie hebben niet opgegeven in deze donkere jaren.

De nieuwe president Raisi is verantwoordelijk voor de executies van duizenden Iraniërs. We moeten duidelijk maken dat het Iraanse regime niet alleen een bedreiging is voor het

Iraanse volk, maar ook voor de internationale veiligheid en vrede.

.... Het is tijd voor het regime om te vertrekken. Iraanse vrouwen verdienen het om hun toekomst te kiezen. Vrijheid en gelijkheid zijn het enige antwoord op de problemen van het Iraanse volk.

Ingjerd Schou, Noors parlamentslid

Ik ben Noors parlamentslid in het Noorse parlement, lid van de vaste commissie voor buitenlandse zaken en defensie en voorzitter van de delegatie naar de Raad van Europa in Straatsburg.

Geachte mevrouw de Voorzitter, geachte panelleden. Dames en heren, het is een eer om samen met u een krachtige boodschap van steun en solidariteit uit te zenden aan vrouwen en mensenrechtenactivisten in Iran. De situatie van vrouwen in Iran is zeer alarmerend en verdient meer internationale aandacht. Dit zou een dringende zaak moeten zijn voor de Noorse regering, omdat Noorwegen een cruciale rol kan spelen en omdat het geweld tegen vrouwen en meisjes prioriteit geeft.

Wij weten dat wanneer vrouwen samenkomen en elkaar steunen wij de wereld kunnen veranderen. We weten dat we samen moeten optrekken, vooral vandaag. Er zijn allerlei bewijzen voor hoe goed het is voor de wereld, voor de economie, wanneer vrouwen invloedrijke en leidinggevende posities innemen. Hier zijn slechts een paar voorbeelden. Als vrouwen volgens de Boston Consulting Group op gelijke voet zouden deelnemen als ondernemers, zou het mondiale bruto binnenlands product tot 6% kunnen stijgen, waardoor de wereldeconomie onmiddellijk een impuls zou krijgen van 5 biljoen dollar.

Bedenk eens wat we voor de economie zouden kunnen doen als we gewoon vrede, rechtvaardigheid en gelijke participatie van vrouwen over de hele linie zouden hebben.

Als vrouwen op de arbeidsmarkten een even grote rol zouden spelen als mannen, zou het jaarlijks binnenlands product tegen 2025 met 28 biljoen dollar of 26% kunnen toenemen.

Dat is volgens McKinsey and Company. We weten dat wanneer regeringen, diplomaten en bedrijven de handen ineenslaan en vrouwen in besluitvormingsposities krijgen, de wereld een betere plek is voor bedrijven in de particuliere sector. In mijn land weten we dat Fortune 500-bedrijven met ten minste drie vrouwen in de raad van bestuur een rendement op eigen vermogen behaalden van meer dan 53%.

Het is het juiste om te doen voor de mensheid. Het is goed voor de economie, en het is nuttig voor het bedrijfsleven. Wij zijn solidair met u op Internationale Vrouwendag. Hartelijk dank dat ik mocht komen, en ik wens u veel succes met uw conferentie.

Michèle de Vaucouleurs, Frans parlamentslid van de Democratische Beweging

Het Iraanse regime is vrouwvijandig. Iraanse vrouwen zijn het slachtoffer van de onderdrukking door de moellahs. Zij die opkomen voor hun rechten worden bedreigd en gevangen gezet. Iran is het land met de meeste executies van vrouwen. Deze situatie is onaanvaardbaar en we moeten samen optreden tegen dit regime.

Een democratisch Iran zal alleen haalbaar zijn als de rechten van vrouwen worden gerespecteerd. Vrouwen in Iran strijden al 40 jaar voor hun rechten. De vrouwen van het Iraanse verzet hebben laten zien hoe zij tegen de vrouwenhatende moellahs kunnen opkomen. Ik breng hulde aan de Iraanse vrouwen die strijden voor gelijkheid. Wij steunen hen in hun strijd en delen hun hoop om te leven in een land waar hun rechten worden geëerbiedigd.

Dr. Ranjana Kumari is directeur van het Centrum voor Sociaal Onderzoek (India). Zij werkte als senior professional bij de Verenigde Naties. Ze behoorde in 2019 tot de 100 meest invloedrijke mensen in het genderbeleid.

Onze dappere, veerkrachtige en opstandige zusters in Iran zijn nooit bezweken onder de ellende van het leven onder het religieuze bewind van de moellahs. In tegenstelling tot de wens van de moellahs om hen in eigen land te isoleren en hun basisrechten te ontfangen hebben Iraanse vrouwen nooit toegegeven aan het vrouwenhatende regime. Zij zijn bij elke gelegenheid de straat op gegaan en hebben hun stem verheven tegen de onderdrukking door het klerikale regime.

Moeders wier kinderen tijdens de protesten door veiligheidstroepen werden gedood, zijn uitgesproken geweest, op zoek naar gerechtigheid voor hun geliefden, zonder te vrezen voor arrestatie, opsluiting of marteling. Ik groet alle moedige moeders!

Tegenover de geïnstitutionaliseerde discriminatie, die hen berooft van politieke participatie en besluitvorming, namen Iraanse vrouwen het voortouw in vrijwel elk protest, staking en demonstratie om hun rol te spelen in het bepalen van het lot van hun land. Zij vormden hun verzetseenheden en voerden de opstanden aan. Hun rol is van groot belang geweest bij het doorbreken van de ketenen van onderdrukking. Ik groet alle vrouwen in de verzetseenheden van hier! Salam!

...

Suzana Turku, dirigent van het Albanese koor

Suzana Turku, dirigent van het Albanese koor

Wij eren alle vrouwen van de wereld, in het bijzonder de pioniersvrouwen van het Iraanse verzet (...), en de heldinnen van Oekraïne, die vandaag in de wereld voor vrijheid opkomen.

(...) Zusters, jullie hebben je leven, je families en je vrienden opgeofferd voor een vrij Iran. Wij respecteren de heldinnen die hun leven verloren in het bloedbad van 1988.

Mijn relatie met jullie is heel bijzonder. Door muziek, jullie prachtige liederen, jullie motieven, en de prachtige Albanese liederen. Dit is de boodschap en de stem van vrouwen voor vrede in de hele wereld.

Congreslid Elenor Norden

Er moet nog veel werk worden verzet om een einde te maken aan de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen. Discriminatie op grond van geslacht komt op alle gebieden van de Iraanse wetgeving voor. Er worden belangrijke levensbeslissingen genomen voor vrouwen en meisjes.

Barones Sandip Verma,

Barones Sandy Verma, lid van het Hogerhuis, voormalig onder-secretaris van het ministerie van Internationale Ontwikkeling;

Ik heb het over mijn zusters in het Iraanse verzet. Zij belichamen een enorme capaciteit van vrouwen die de moeilijkste taken op zich nemen en de grootste risico's nemen om alle Iraanse vrouwen te bevrijden die lijden onder genderapartheid.

Al tientallen jaren is hun volharding een duidelijke boodschap aan het Iraanse regime en de moellahs (...) Vrouwen hebben gekozen voor de uitdaging en zullen niet opgeven tot Iran vrij is (...)

Barones Angela Harris

Barones Harris of Richmond, voormalig plaatsvervangend voorzitter van het Hogerhuis en Liberaal-Democratisch lid van het Hogerhuis;

Op deze zeer speciale Internationale Vrouwendag stuur ik u (...) mijn allerhartelijkste groeten en ik dank u voor alles wat u voor uw land doet door verstand, medeleven, moed en menselijkheid te brengen in de duisternis die momenteel in Iran heerst. We weten hoe gruwelijk vrouwen in Iran worden behandeld en we zijn solidair met u in uw strijd tegen de tirannie van de moellahs. U staat in de voorste gelederen van de strijd voor de mensenrechten en voor een eerlijk, vrij en democratisch Iran.

Barones Margaret Eaton, conservatief lid van het Hogerhuis:

Vrouwen hebben een leidende rol op zich genomen om niet alleen voor hun eigen rechten te vechten, maar ook om hun natie uit de duistere diepten van een middeleeuws regime te halen (...) De relatie met het regime in Iran moet afhankelijk worden gesteld van de verbetering van de mensenrechtensituatie en in het bijzonder van de rechten van de vrouw. Wij moeten erkennen dat de NCRI onze bondgenoot is, omdat vrede en stabiliteit in het Midden-Oosten alleen kunnen worden bereikt en gehandhaafd wanneer een einde wordt gemaakt aan de kwalijke activiteiten van het regime in Iran.

Zamaswazi Dlamini-Mandela, kleindochter van wijlen Nelson Mandela

Voorvechtster van vrouwenrechten, Zamaswazi Dlamini-Mandela, kleindochter van wijlen Nelson Mandela:

De vrouwen van Iran zijn het slachtoffer van extreme wreedheden (...) Alle grote religies geloven dat alle mensen gelijk zijn. Het Islamitische regime ziet vrouwen als zijn vijanden. Mijn hart weent voor hen

die hun leven hebben verloren (...) Wij staan achter de vrouwen in Iran in hun strijd voor vrijheid en gelijkheid.

Laura Farris, Brits parlements lid

Laura Farris, conservatief lid van het Britse Lagerhuis:

Wij zijn solidair met de Iraanse vrouwen, in het bijzonder met degenen die de afgelopen 40 jaar het voortouw hebben genomen bij de protesten. Wij volgen hier uw vooruitgang en komen voor u op in het parlement en zullen dat blijven doen. Wij verbinden ons ertoe uw stem te laten horen.

Barones Cox, partijloos lid van het Britse Hogerhuis:

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om mijn solidariteit te betuigen met de vrouwen in Iran. In Iran heerst onder het theocratische regime een genderapartheid. Er zou wereldwijde steun moeten zijn voor de basisbewegingen in Iran.

Jane Dodds, leider van de Liberaal-Democraten in Wales

Jane Dodds, Leider van de Liberaal-Democraten in Wales sinds 2017:

Wij in Wales moeten meer doen om ervoor te zorgen dat onze zusters in Iran worden beschermd. Wij steunen alles wat u doet en wensen u het allerbeste.

Anna Fotyga, Pools lid van het Europees Parlement, secretaris-generaal van de Partij voor Europese Conservatieven en Hervormers

Anna Fotyga, Pools lid van het Europees Parlement, voormalig Pools minister van Buitenlandse Zaken, secretaris-generaal van de Partij van Europese Conservatieven en Hervormers en lid van de Commissie buitenlandse zaken van het Europees Parlement:

Vandaag wil ik het hebben over de moedige vrouwen van Iran, die de strijd voor vrijheid in hun land leiden en geconfronteerd worden met ongelooflijke wreedheden. In Iran worden vrouwen ter dood veroordeeld. En vrouwen die vreedzaam protesteerden worden ongelooflijk wreed behandeld door het regime

van de moellahs (...) wij staan aan jullie kant.

Voormalig Brits minister van Binnenlandse Zaken Amber Rudd

Amber Rudd, minister van Binnenlandse Zaken (2016-2018) en staatssecretaris van Werk en Pensioenen (2018-2019):

In Iran is het zo moeilijk om het regime uit te dagen. Moeilijk, illegaal en bovenal gevaarlijk. Maar het is fascinerend om te zien dat vrouwen in Iran wel terugvechten (...) Iran zal pas vrij zijn als de vrouwen van Iran vrij zijn.

Helen Williams, vrouwenrechtenactiviste uit Wales:

Maar al te vaak worden vrouwen, en zelfs minderjarige meisjes, als eerste het slachtoffer van het regime en toch staan zij in de voorhoede van de roep om verandering. Het leiderschap van Maryam Rajavi vertegenwoordigt vooruitstrevende hoop voor de vrouwen van Iran. Ik ben ervan overtuigd dat de dag zal komen waarop de vrouwen van Iran vrij zijn, dezelfde rechten hebben als mannen en in staat zijn hun land

te vertegenwoordigen en te leiden. Het Verenigd Koninkrijk moet deze moedige Iraanse vrouwen steunen zodat die dag eerder vroeger dan later zal komen. We moeten het regime dus uitdagen op het gebied van vrouwenrechten, ongelijkheid aan de kaak stellen en de strijd van de Iraanse vrouwen voor gelijkheid en een vrij en democratisch Iran resoluut steunen.

Mensenrechtenactivisten en vrouwenrechtenactivisten hebben bescherming nodig

De conferentie in Internationale Vrouwendag riep de wereldgemeenschap op om dringend actie te ondernemen om de mensenrechtenschendingen tegen vrouwen in Iran een halt toe te roepen. De internationale publieke druk moet aanzienlijk toenemen om een einde te maken aan de vervolging van mensenrechtenactivisten en vrouwenrechtenactivisten.

De dictatuur in Iran toont haar extreme vrouwenhaat door vreedzame protesten voor vrouwenrechten gewelddadig te onderdrukken. Activisten die in opstand komen tegen discriminatie en de verplichte sluier worden op brute wijze vervolgd en gestraft. De rechterlijke macht van het regime fungeert als een instrument van onderdrukking en treedt uiterst streng op tegen vrouwenrechtenactivisten. Ze worden gearresteerd, gemarteld en veroordeeld tot lange gevangenisstraffen.

Repressie blijft toenemen onder regime-president Ebrahim Raisi, die sinds augustus 2021 in functie is. Raisi is al tientallen jaren betrokken bij het onderdrukken van kritische stemmen over het regime. In de jaren tachtig speelde hij een cruciale rol bij massa-executies van politieke gevangenen.

Iraniërs van over de hele wereld namen online deel aan de in Internationale Vrouwendag conferentie en brachten verslag uit over de onderdrukking van vrouwen in Iran.

Record van meeste executies ter wereld: regime in Iran verantwoordelijk voor de meeste executies van vrouwen

Sinds de dictatuur in Iran aan de macht kwam, zijn duizenden vrouwen die campagne voerden voor democratie en vrouwenrechten geëxecuteerd. De doodstraf is een instrument van onderdrukking voor het regime. In geen ander land worden zoveel vrouwen geëxecuteerd als in Iran. Volgens de wetten van het regime kunnen zelfs negenjarige meisjes ter dood worden veroordeeld. Vaak worden vrouwen geëxecuteerd nadat ze zijn gemarteld om valse bekentenissen af te leggen. Het zijn uitsluitend mannen die de doodvonnissen over hen uitspreken. Veel gevangengenomen vrouwen in Iran lopen het risico geëxecuteerd te worden.

Meer dan 50 VS-wetgevers riepen op tot een democratisch Iran op de verjaardag van de revolutie van 1979

Meer dan 50 VS-wetgevers riepen op tot een democratisch Iran op de verjaardag van de revolutie van 1979

De conferentie en haar deelnemers beloofden hun steun aan het Iraanse volk voort te zetten. De conferentie deed ook een beroep op de westerse regeringen, met inbegrip van de VS, om een vastberaden beleid te voeren ten aanzien van de heersende theocratie in Teheran, en voegde daaraan toe dat dit de enige manier was om te voorkomen dat het regime chaos in de regio zou verspreiden.

SMV St voor Mensenrechten Vrienden

De conferentie en haar deelnemers beloofden hun steun aan het Iraanse volk voort te zetten. De conferentie deed ook een beroep op de westerse regeringen, met inbegrip van de VS, om een vastberaden beleid te voeren ten aanzien van de heersende theocratie in Teheran, en voegde daaraan toe dat dit de enige manier was om te voorkomen dat het regime chaos in de regio zou verspreiden.

17/02/2022

Uittreksels uit de toespraken:

Voorzitter Zoe Lofgren (D-CA):..... "Ik ondersteun u in uw sterke verzet tegen de bevordering van terroristische activiteiten en de schending van de mensenrechten door de Iraanse regering".
"Het is belangrijk dat het Congres erkent dat deze mensenrechtenschendingen onaanvaardbaar zijn en dat er een einde moet komen aan de voortdurende onderdrukking van vreedzame protesten in Iran. Samen moeten we vrede en democratie bevorderen."

Congreslid Brad Schneider (D-IL):

....."De uitgebreide staat van dienst van het Iraanse regime op het gebied van mishandeling omspannt decennia," waarbij hij er bij de Amerikaanse regering op aandrong om "altijd achter degenen te staan die hun politieke rechten uitoefenen. We moeten alles in het werk blijven stellen om de schendingen van de mensenrechten door Iran aan de kaak te stellen en het regime ter verantwoording te roepen."

Congreslid Scott Peters (D-CA):

...."Sinds 1979 verlangt het Iraanse volk naar de mogelijkheid om te leven in een democratische, seculiere, niet-nucleaire republiek, vrij van onderdrukking door koningen, dictators en religieuze extremisten," "Mannen, vrouwen, kinderen, Koerden, Bahai, christenen, joden en moslims hebben allemaal decennialang geleden onder de handen van een onderdrukkend regime dat zich uitsluitend richtte op het handhaven van de absolute macht in plaats van het helpen van het Iraanse volk."

Congreslid Brad Sherman (D-CA):

...."Te lang is het Iraanse volk beroofd van zijn fundamentele vrijheden, om welke reden het in 1979 de dictatuur verwierp en zich vandaag verzet tegen religieuze tirannie. En daarom ben ik hoofdsponsor geworden van Huisresolutie 118, waarin steun wordt uitgesproken voor het verlangen van het Iraanse volk naar een democratische, seculiere en niet-nucleaire republiek van Iran en waarin schendingen van de mensenrechten en door de staat gesponsord terrorisme door het huidige Iraanse regime worden veroordeeld.

"De revolutie mag dan begonnen zijn met het spreken over democratie, maar uiteindelijk is het Iraanse volk gedwongen te leven onder een autocratisch en corrupt regime dat zijn eigen volk uitmoordt en de voornaamste geldschietster is van het internationale terrorisme van Syrië tot Libanon tot Gaza tot Europa en Zuid-Amerika en over de hele wereld,".

Congreslid Scott Perry (R-PA):

... "De revolutie ging over vrijheid voor het Iraanse volk, en dat willen ze nog steeds. Dus laten we, zoveel jaren later, de geest van die revolutie vernieuwen en als het tijd is om die theocratie af te werpen, laten we dat dan niet vergeten."

Congreslid Tony Cardenas (D-Calif.):

...."40 jaar lang heeft het Iraanse regime zijn volk onderdrukt en zijn fundamentalisme en terrorisme bij elke gelegenheid geëxporteerd.

Congreslid Raul Ruiz (D-CA):

...."Opkomen voor de mensenrechten van het Iraanse volk is noodzakelijk." "De meerderheid van het Congres veroordeelt het kwaadaardige gedrag van Iran in het [Midden-Oosten]."

Congreslid Andy Barr (R-KY)

....: "Ik ben vereerd u toe te spreken en onze gezamenlijke steun voor een vrij Iran te vernieuwen. Dank u voor alle voorvechters van de democratie die zich onvermoeibaar inzetten voor deze zaak".

"Ik onderneem ook actie om te voorkomen dat de Verenigde Staten weer toetreedt tot het Joint Comprehensive Plan of Action, ook wel bekend als de rampzalige nucleaire deal met Iran."

Congreslid Don Bacon, (R-NE):

.... "Het is mijn overtuiging dat het beleid van de Verenigde Staten moet zijn om Iraanse functionarissen te onderzoeken en verantwoordelijk te houden voor de buitengerechtelijke executies van Iraanse dissidenten.

"De VS moeten een onderzoek instellen naar de schandelijke acties van president (Ebrahim) Raisi en zijn betrokkenheid bij de massamoord (op politieke gevangenen) in 1988. Hij moet ter verantwoording worden geroepen voor misdaden tegen de menselijkheid."

Congreslid Lisa McClain, (R-MI) :

.... "Deze maand is het 43 jaar geleden dat de Iraanse revolutie plaatsvond, een revolutie die begon met het verlangen naar godsdienstvrijheid. Helaas werd die revolutie overmeesterd door een radicaal religieus regime. Ik ben een trotse mede-indiener van Huisresolutie 118 en een trotse voorstander van de vrijheid van het Iraanse volk."

Congreslid Sheila Jackson Lee (D-TX):

.... "Het is zo ontzettend belangrijk om de mensen die van democratie houden te ondersteunen, en in deze verjaardag van de volksrevolutie van 1979, waar mensen opstonden om te kunnen vechten voor democratie, willen we zeggen dat het belangrijk is om die democratie te ontvangen en te kunnen spreken tegen het bloedbad van 1988, de politieke gevangenen, de onderdrukking van vreedzame demonstraties in 1999 en 2009, 2017 en 2019,"

Congreslid Judi Chu (D-CA):

.... "Met zo'n groot gezamenlijk wetsvoorstel van beide partijen waarin de steun van de Iraanse regering voor terrorisme wordt veroordeeld, wordt een duidelijk signaal afgegeven aan het Iraanse volk dat het niet alleen staat, dat het Iraanse volk het verdient om vrij te zijn van het harde en gewelddadige bewind van de Iraanse moellahs en dat de wereld het verdient om zich veilig te voelen tegen de Iraanse steun voor terreur en geweld. Ik steun uw inspanningen om de droom van 1979 te verwezenlijken en een vrij en democratisch Iran tot stand te brengen dat met de VS en anderen samenwerkt aan een veiliger wereld."

"Vandaag blijft de dreiging van geweld bestaan en in plaats van gerechtigheid tegemoet te zien, is de man die verantwoordelijk is voor veel van dat geweld, Ebrahim Raisi, tot president verheven waar hij in staat is om democratische aspiraties met geweld te blijven onderdrukken."

Congreslid Young Kim (R-CA):

.... "Ik veroordeel de schendingen van de mensenrechten van het Iraanse regime tegen zijn eigen volk, waaronder het bloedbad in 1988 en de onderdrukking van politieke demonstraties.

Congreslid Joe Wilson, (R-SC):

.... "Wij zullen de dissidenten die door het regime werden mishandeld of gedood niet vergeten en wij staan achter hen die streven naar een seculier, democratisch Iran.

Congreslid Blake Moore (R-UT):

.... "De wereldgemeenschap moet waakzaam blijven nu de terreur van de ayatollah zich tot ver buiten haar grenzen uitstrekt. Van Europa tot Zuid-Azië verspreiden Iraanse handlangers over de hele wereld geweld, terreur en religieus extremisme."

Congreslid Brian Fitzpatrick (R-PA):

.... "Iraniërs verdienen het recht om hun eigen toekomst te kiezen. Het is nu meer dan ooit van cruciaal belang dat wij de democratische aspiraties van het Iraanse volk, die al zo lang worden ontkend, blijven steunen. En daarbij moeten we de mensenrechtenschendingen van het Iraanse regime tegen dissidenten en minderheden veroordelen en ons scharen achter de Iraanse bevolking die legitieme en vreedzame protesten blijft houden tegen het onderdrukkende en corrupte regime."

Congreslid Randy Weber, (R-TX):

.... "Concessies doen aan het Iraanse regime zal hen aanmoedigen om hun eigen volk te doden, terreur te zaaien in de regio en snel op weg te gaan naar een kernbom." "Ik dring er bij de regering Biden op aan om snel van koers te veranderen met Iran en aandacht te schenken aan wat meer dan 250 leden van beide partijen in het Huis hebben gezegd in H.Res. 118, en dat is 'wij staan achter de mensen van Iran die doorgaan met het houden van legitieme en vreedzame protesten tegen een onderdrukkend en corrupt regime'. Iran verdient dat."

Congreslid Russ Fulcher (R-ID):

...."Het volk van Iran moet het recht hebben om zijn eigen toekomst te bepalen en ervoor te zorgen dat hun recht op meningsuiting, religieuze overtuiging, politieke mening, vergadering en een representatieve regering werkelijk worden gerespecteerd." "De barbaarse gevangenneming en executie van de moedige voorvechters van de democratie moet eindelijk ophouden."

Groeiend gevoel van urgentie voedt grootste oproep tot VN-onderzoek naar bloedbad in Iran in 1988

29 januari 2022

Donderdag heeft de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde organisatie [Gerechtigheid voor de slachtoffers van de massamoord van 1988 in Iran \(JVMI\)](#) een persconferentie gehouden in het Church House in Londen, om haar reeds lang geleden gedane oproep te herhalen tot een internationaal onderzoek naar wat de ergste misdaad tegen de menselijkheid van het Iraanse regime wordt genoemd. De persconferentie werd op dinsdag voorafgegaan door de publicatie van een open brief aan de Commissie voor de rechten van de mens van de

Verenigde Naties, die door 463 prominente personen en instellingen is ondertekend.

Tahar Boumedra, voormalig hoofd van de VN-mensenrechtenafdeling in Irak en [voorzitter van JVMI](#), [beschreef de brief](#) en de daaraan ten grondslag liggende campagne als "de grootste internationale oproep aan de VN in de geschiedenis door de internationale deskundigen- en mensenrechtengemeenschap om Iraanse functionarissen verantwoordelijk te stellen voor het bloedbad van 1988".

Boumedra leidde de persconferentie van donderdag samen met de voormalige Britse minister van Internationale Ontwikkeling, Baroness Verma, en Struan Stevenson, een voormalig Schots lid van het Europees Parlement en huidig directeur van de Campagne voor Verandering in Iran. Verma maakte van de gelegenheid gebruik om commentaar te geven op de mogelijke gevolgen van de brief, waarbij zij opmerkte dat deze waarschijnlijk de eerdere bevinding van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN zou versterken dat er "geen juridische belemmeringen zijn voor een internationaal onderzoek naar het bloedbad".

In de brief zelf wordt er bij de Mensenrechtenraad op aangedrongen "de straffeloosheid van Iraanse functionarissen dringend aan te vechten door een internationaal onderzoek in te stellen naar de massa-executies en gedwongen verdwijningen van duizenden politieke gevangenen in 1988, die nog steeds misdaden tegen de menselijkheid vormen".

De verwijzing naar "straffeloosheid" deed denken aan een aantal eerdere verklaringen van JVMI en andere organisaties, waaronder een van Amnesty International, die de verkiezing van de Iraanse president Ebrahim Raisi in juni noemde als een "grimmige herinnering dat straffeloosheid hoogtij viert" in het leiderschap van het land.

In 1988 was Raisi de plaatsvervangend openbare aanklager van Teheran, en na een fatwa van Opperste Leider Ruhollah Khomeini betreffende georganiseerde oppositie tegen het theocratische regime, werd hij een van de hoofddaders van het bloedbad dat daaruit voortvloeide. Raisi was een van de vier ambtenaren die zitting hadden in de "dodencommissie" van Teheran, die toezicht hield op de ondervraging en executie van politieke gevangenen in de gevangenissen van Evin en Gohardasht.

Zijn persoonlijke bevoegdheid werd later op rechtstreeks bevel van Khomeini uitgebreid tot andere plaatsen, kennelijk als gevolg van zijn bijzondere inzet voor de volledige uitvoering van de fatwa.

In de brief van dinsdag wordt het document uit 1988 geciteerd als gericht tegen de belangrijkste Iraanse oppositiegroepering, en wordt bepaald dat degenen die "standvastig blijven in hun steun" "oorlog voeren tegen God en veroordeeld zijn tot executie".

De beschuldiging van genocide stond in de eerste alinea van de persverklaring van de JVMI over de persconferentie van donderdag, terwijl het bloedbad meer in het algemeen ook werd bestempeld als een "misdaad tegen de menselijkheid". Deze omschrijving lijkt onweerlegbaar gezien het feit dat de

dodencommissies in Teheran en verschillende andere steden naar verluidt opdracht hebben gegeven tot de ophanging of dood door een vuurpeloton van meer dan 30.000 politieke gevangenen over een periode van ongeveer drie maanden.

Barones Verma merkte in de persconferentie van donderdag op dat de westerse regeringen op zijn minst vaag op de hoogte waren van de massamoorden toen deze nog aan de gang waren, omdat zij onder meer schriftelijk waren gewaarschuwd door MEK-leider Massoud Rajavi. Zij concludeerde derhalve dat deze regeringen de verantwoordelijkheid hebben om de straffeloosheid van Iran aan te vechten door de Verenigde Naties te gebruiken als forum om aan te dringen op een internationaal onderzoek

naar deze en andere Iraanse misdaden tegen de menselijkheid.

De persconferentie sloot aan bij de gevoelens uit de brief van dinsdag over de mogelijkheid dat de schendingen van de mensenrechten door Iran zich verder zullen uitbreiden als er niet met terugwerkende kracht verantwoording wordt afgelegd.

"Wij vrezen dat het uitblijven van een verantwoordingsplicht voor de daders door de internationale gemeenschap de Iraanse autoriteiten zou kunnen aanmoedigen om nog meer wrede daden te begaan tegen dissidente demonstranten en politieke gevangenen, zoals bleek tijdens het dodelijk neerslaan van de landelijke protesten van 2019," aldus de brief.

De protesten in kwestie braken spontaan uit in bijna 200 steden en gemeenten in november van dat jaar, maar werden prompt de kop ingedrukt door de autoriteiten die het vuur openden op de menigte met gebruik van scherpe munitie. Ongeveer 1500 vreedzame demonstranten kwamen daarbij om het leven en duizenden anderen werden gearresteerd. Velen van hen werden vervolgens maandenlang gemarteld, zoals gedetailleerd is beschreven in een rapport van Amnesty International getiteld "Het vertrapen van de menselijkheid".

In de opmerkingen van Struan Stevenson tijdens de persconferentie van het JVML werd de nadruk gelegd op de leidende rol van Raisi bij dat optreden, dat plaatsvond toen hij hoofd van de rechterlijke macht van Iran was. Stevenson belichtte vervolgens enkele van de middelen waarmee individuele landen en individuele entiteiten binnen die landen druk kunnen uitoefenen op Iraanse schenders van de mensenrechten in afwachting van de opening van het gevraagde onderzoek door de Verenigde Naties.

Hij merkte op dat hij persoonlijk een verzoek had ingediend om Raisi te laten arresteren indien hij voet op Schotse bodem zou zetten. Dit zou de Iraanse president ervan hebben weerhouden de COP26-top over klimaatverandering in Glasgow bij te wonen. Stevenson merkte ook op dat soortgelijke verzoeken waren ingediend bij gerechtelijke autoriteiten in andere landen, alvorens te verklaren dat Raisi "maar beter gewaarschuwd kan worden dat als hij ergens in het Westen voet aan wal zet ... hij onmiddellijk gearresteerd kan worden, en dat er een einde zal komen aan zijn straffeloosheid".

De dreiging van arrestatie op buitenlands grondgebied is geloofwaardig in het licht van het beginsel van universele rechtsmacht, op grond waarvan vrijwel elk land ernstige schendingen van het internationaal recht kan vervolgen, zelfs als die schendingen geen directe gevolgen hadden voor het vervolgende land. In 2019 werd dit beginsel ingeroepen om de arrestatie te rechtvaardigen van Hamdi Noury, een voormalige Iraanse gevangenisambtenaar, bij zijn bezoek aan Zweden. Noury staat momenteel terecht voor oorlogsmisdaden en massamoord op grond van zijn eigen deelname aan het bloedbad van 1988. Na meer dan drie decennia is hij de eerste ambtenaar die daarvoor terechtstaat.

De ondertekenaars van de open brief van dinsdag hebben goede hoop dat hij (Noury) niet de laatste zal zijn. De brief lijkt het vooruitzicht van verdere vervolging op basis van universele rechtspraak te onderschrijven, aangezien een verklaring van Amnesty International wordt geciteerd waarin juist op die oplossing wordt aangedrongen.

De nadruk van de brief bleef echter liggen op het vooruitzicht van een door de VN geleid onderzoek dat zou leiden tot vervolging door het Internationaal Strafhof (ICC). Deze oproep werd in feite kracht bijgezet door het feit dat de brief onder meer ondertekend is door rechter Sang-Hyun Song, voormalig voorzitter van het ICC. Hij werd vergezeld door meer dan 100 andere huidige en voormalige VN-functionarissen, waaronder voormalige hoofden van zowel de Veiligheidsraad als de Commissie voor de Mensenrechten.

Veel van dezelfde functionarissen ondertekenden een eerdere oproep tot actie in mei 2021, slechts enkele weken voordat Raisi tot president werd benoemd. Die ontwikkeling heeft blijkbaar een nieuw gevoel van urgentie in de campagne gebracht door de "grimmige herinnering" of de straffeloosheid van Iran.

"Dit is een regime dat zichzelf boven het internationaal recht plaatst," zei Tahar Boumedra op de persconferentie van donderdag, "en daarom moeten we dit regime ter verantwoording roepen; we moeten iedereen die aan deze misdaad heeft deelgenomen, inclusief de president van de Islamitische Republiek, Ebrahim Raisi, ter verantwoording roepen."